

Рўзадорга мақбул бўлмаган амал

09:30 / 20.04.2021 1962

لَا أَقَمَّ لَسَوْ وَهَيْلَعُ هَلْ لَ اِصَّيَّبْ لَ اِنَعُ، هُنَّ عُلْ لَ اِضْرَرَةَ زَيْرُهُ يَبْ اِنَعُ
هُمَّ اِعْطَاعَ دَيِّ نَا يَفُ عَجَاحِ هَلْ لَ سَيَّ لَفِ وَبَلَمَّ عُلْ اَوْرُوْزْ لَ اِنَوَقُ عَدَيِّ مَلْ نَم
اَمَلْ سُمَّ اِلْ اِسْمُ خُلْ اِ هَاوْرُ: هَبْ اَرْشَوُ

Абу Хурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам:

«Ким ёлғон гапиришни ва унга амал қилишни қўймаса, унинг таоми ва шаробини тарк қилишига Аллоҳнинг эҳтиёжи йўқ», дедилар».

Бешовларидан фақат Муслим ривоят қилмаган.

Шарҳ: Ислом дини ва таълимоти бўйича мусулмон инсон тилини доимо ёмон сўзлардан, беҳуда гаплардан тиймоғи лозим. Рўзадор мусулмон учун эса бу таъкид яна ҳам кучли бўлади. Уламоларимиз «Ушбу ҳадисдаги «ёлғон гапириш»га ғийбатчилик, чақимчилик, иғво ва бўҳтонлар ҳам киради», дейдилар. Шунингдек, «Унга амал қилиш деганда Аллоҳ таолонинг ва Унинг Расулининг норозилигига сабаб бўладиган ҳар бир ишни қилиш тушунилади», дейдилар.

Демак, рўза тутган одам ўзини нафақат таом ва шаробдан, балки номаъқул гап-сўз ва ишлардан ҳам тиймоғи лозим. Зотан, ўзини таом ва шаробдан

тийиб туриб, ёлғон, иғво, чақимчилик, ғийбат, бўхтон сўзларни гапираверишдан, ношаръий ишларни қилаверишдан нима фойда бор? Ёки унинг оч қолишига, чанқашига Аллоҳнинг эҳтиёжи борми?

Афсуски, ҳаётимизда ушбу ҳақиқатни унутиб қўямиз. Ичимизда рўзани тутиб олиб, кун бўйи беҳуда гап-сўзлар, ишлар билан машғул бўладиганлар жуда кўп. Ҳатто орамизда мусулмонларнинг устидан ғийбат, чақимчилик, бўхтон қиладиганлар ҳам йўқ эмас. Ҳеч биримиз ёлғон сўз ва унга амал қилиш рўзанинг савобини бутунлай кетказишини мутлақо унутмаслигимиз лозим.

«Ҳадис ва ҳаёт» китоби асосида тайёрланди